

Azərbaycan xalqı hər zaman qəhrəmanlar yetirdirməyə qadir olan xalq kimi özünü tarixdə təsdiqləyib. Zaman-zaman xalqımızın qəhrəman oğulları əlinə silah götürərək düşmənlə mübarizə cəbhələrində yağıya, işğalçıya qan uddurublar. Tariximizin elə səhifəsi yoxdur ki, ora qəhrəman, cəsur oğullarımızın adları yazılmasın, həkk edilməsin.

Müasir Azərbaycanın zəfər tarixini yaradan 44 günlük Vətən müharibəsi xalqımızın neçə-neçə cəsur, ürəkli, qorxmaz, vətənpərvər övladını bizə tanıtdı. Vətən göylərini qara buludlar alanda Azərbaycan oğulları günəş olub o səmaya zəfər dastanları yazdılar.

Zəfərimizi borclu olduğumuz Vətən oğullarından biri də 1974-cü ildə Qərbi Azərbaycanda doğulan mayor Quliyev Elburus Kərim oğludur.

Mifik "Böyük Ermənistan" xülyasının əsirinə çevrilən erməni faşistləri Azərbaycana qarşı əsasız ərazi iddiaları irəli sürməklə yanaşı, həm də Qərbi Azərbaycanın tarixi sakinləri olan türkləri öz dədə-baba yurdlarından deportasiya edib, didərgin salıblar. Böyük Qərbi Azərbaycan elləri erməni faşistlərinin, şovinistlərinin apardıqları antitürk kampaniyası nəticəsində pərən-pərdə düşüblər. Erməni deportasiyasına məruz qalan ailələrin sırasında mayor Quliyevin ailəsi də olub. Erməni şovinistləri tərəfindən onlar da 1988-ci ildə doğduqları, yaşadıkları, ev-əşik qurduqları ata-baba yurdundan didərgin salınıblar. Erməni vəhşiliyinin, erməni faşizminin dəhşətlərini öz həyatında əyani gören mayor Elburus Quliyev 1993-1997-ci illərdə Hərbi Akademiyanın "motoatıcı" ixtisasını bitirib. Bakı şəhərində, Naxçıvanda, Qazax və Daşkəsən rayonlarında 25 il Vətənə xidmət edib və 2017-ci ildə ehtiyata buraxılıb. Vətən müharibəsinin başlaması Elburus Quliyevi yenidən hərbə qaytarıb. 29 sentyabr 2020-ci ildə isə könüllü olaraq yenidən Milli Ordu sıralarına qayıdıb və hazırda da Azərbaycan Ordusunda xidmətini davam edir.

E.Quliyev hər b sənətinə uşaqlıqdan sevib və ən böyük arzusu böyüyəndə hərbiçi olmaq olub. Deyir-

lər niyyətin hara, mənzilin də ora. E.Quliyev bu arzusunun ardınca Hərbi Akademiyaya üz tutub. Uzun müddət bu arzusunu valideynlərindən gizlətdiyi üçün ata-anası onun Hərbi Akademiyaya qəbul olunmasından gec xəbər tutublar. Hərbi Akademiyaya daxil olmaqla o öz arzusuna qovuşub. Torpaqlarımızın yağdı düşmənin tapdığında olması, bir-birindən gözəl şəhərlərimizdə, kənd və qəsəbələrində yağdı düşmənin at oynatması, müqəddəs yerlərimizin yağdılarının mürdar ayaqlarının altında olması E.Quliyevi çox narazı edirdi. Ali Baş Komandanın döyüş əmri və rəşəyini hər an, hər gün böyük intizarla gözləyirdi. Nəhayət ki, haqq-hesab zamanı gəldi və sentyabrın 27-də düşmənin növbəti təxribatına cavab olaraq Ali Baş Komandanın əmri ilə Azərbaycanda qismən səfərbərlik elan edildi. Səfərbər olunanların ön cərgəsində olan qəhrəmanlarımızdan biri E.Quliyev oldu...

E.Quliyev tabor komandiri olduğu hər bir əsgərin, çavuşun, döyüş tapşırığını yerinə yetirən hər bir qəhrəmanımızın qayğısına qalıb, onların ən xırda problemləri ilə belə maraqlanıb. Qüsursuz xidmət yolu keçən təcrübəli, yüksək peşəkarlıq qabiliyyətinə malik olan mayor Quliyev taborunda düşməne qarşı vuruşan əsgərlərini də bütün döyüş tapşırıqlarını qüsursuz yerinə yetirməyə ruhlandırır, sövq edib. Əlbəttə, hərbin hər şirrinin, düşmənin hər hiyləsini bilən peşəkar bir zabitin Vətən qarşısında xidməti də qüsursuz olur. Elburus Quliyev kimi...

44 günlük Vətən müharibəsində Füzulidən Şuşayacan böyük döyüş yolu keçən Respublika "Xatirə kitabı"nın şöbə müdiri, "Bakı-Xəbər" qəzetinin ştatdankənar müxbiri, baş çavuş Nahid

Qətiyyətli komandir, fədakar insan..

Nahid Salayev: "Məhz onun sayəsində biz bu döyüş tapşırığını qüsursuz yerinə yetirdik"

"Bütün döyüş yoldaşlarım da təsdiqləyər ki, bizi bu müharibə alovunun içindən sağ-salamat çıxaran məhz tabor komandirimiz mayor Elburus Quliyevin qətiyyətli əmr və göstərişləri, bizim hər birimizə öz övladı kimi yanaşması olub"

suz yerinə yetirdik. Düşmənin mənfur hücumları nəticəsində yaralı və şəhidlərimiz olsa da, tabor komandirimiz bir döyüş yoldaşımızın döyüş bölgəsində qalmasına imkan vermədi. Onun fədakarlığı və tabeliyində olan hərbiçilərə olan bağlılığı sayəsində çoxumuz düşmənin pusuqlarından qurtulduq, neçə-neçə yaralı döyüş yoldaşımız isə aramsız mərmə yağışının altında çıxarılaraq aidiyyəti üzrə çatdırıldı".

N.Salayev deyir ki, erməni terrorçularının daha çox bizim təminat və dəstək yollarını bağlamaq cəhdlərini nəzərə alsaq, həmin günlərdə döyüş zamanı yaralı və şəhidlərimizi döyüş meydanından çıxarmaq xüsusi bir cəsarət və qətiyyət tələb edirdi. "Bir ağırlı xatirəni sizinlə bölüşmək istərdim. İlk döyüş tapşırığımız bitəndən sonra qısa müddətə komplektləşmək üçün bir əraziyə təxliyə olunmuşduq. Hamı gərginlik içində növbəti tapşırıq hazırlanırdı. Bu an gözüme dəyən bir mənzərə mənə derindən sarsıtdığı qədər də qürurlandırdı. Tabor komandirim heç kim görməsin deyər gözdən uzaq bir yerə çəkilmişdi. Sakitcə döyüşdə itirdiyi əsgər üçün ağlayırdı. Bu ağlamaq sadə bir emosiya deyildi. Bu bir atanın övlad üçün tökdüyü göz yaşından daha artıq idi. Bu, döyüş yoldaşlarına olan sədaqətin, ehtiramın bir nümunəsi idi. Bu anları indiyə qədər də unuda bilmirəm, bu səhnə heç cür gözlerimin qarşısından getmir və yə-

qin ki, bir ömür boyu da getməyəcək. İlk döyüşdə zədələndiyimdən ayağım incidirdi, bunu bilən tabor komandirimiz dəfələrlə mənə yaxınlaşaraq tibb hissəsinə getməyimi israr edirdi, mən isə tibbi hissəyə getməkdən imtina edirdim. E.Quliyev həmişə səhətimlə maraqlanırdı. Xocalı və Şuşa istiqamətində girdiyimiz ikinci döyüş tapşırığımızda mayor E.Quliyev yuxarı komandanlığın əmrilə bizi daim irəli apararaq lazımı mövqelərə yerləşdirmişdi. Məhz bu çətin və qanlı döyüşlərdə onun hərbi bilik və qətiyyətli əmrləri sayəsində taborumuz itkisiz döyüş tapşırığını icra etdi. Bu döyüş tapşırığı zamanı tabor komandirimizin fədakarlığı hər birimizi həm qürurlandırır, həm də qələbə əzminizi daha da artırırdı. Nəzərə alsaq ki, oktyabrın sonu, noyabrın əvvəli Xocalı rayonunda, bütövlükdə Qarabağda sərt iqlim şəraiti hökm sürür, hamımız açıq havada mövqelənərək düşmənin ətrafını sarmağa çalışırırdıq. Məhz belə bir şəraitdə mayor Quliyev bir an olsa belə dayanmır, hər bir postu yoxlayır, vacib tapşırıqlarını verir və bizi daim qələbəyə kökləyirdi. Çişkinli, yağışlı günlərdə belə bizi tərk etmədi. Bütün döyüş yoldaşlarımız ona deyirdilər ki, bir az dincəlin, amma o, bizə bir konkret cavab verirdi: "əsgərim yağışın altında, palçıqda uzanıb növbə çəkərkən mən özümdə rahatlıq tapa bilmərəm".

Bu gün bütün döyüş yoldaşlarım da təsdiqləy-

ər ki, bizi bu müharibə alovunun içindən sağ-salamat çıxaran məhz tabor komandirimiz mayor E.Quliyevin qətiyyətli əmr və göstərişləri, bizim hər birimizə öz övladı kimi yanaşması olub. Xocavəndin azad olunmasına görə təltif olunması isə bizim hər birimizi qürurlandırır" - deyər N.Salayev bildirir.

E.Quliyev ehtiyatda olmasına baxmayaraq, peşəkar, təcrübəli bir zabıt kimi Vətənin dar günündə onun harayına uyğun qəhrəman, cəsur Vətən oğullarından biridir. Qarda-yağışda, tufanda-boranda daim ön cəbhədə əsgərləri ilə çiyin-çiyinə, nəfəs-nəfəsə dayanan E.Quliyevin zəfər dastanımızı yaradanlar sırasında olması qürurvericidir.

Əlbəttə, zəfər dastanımızın hər səhifəsi şəhidlərimizin qanı və qəhrəman qazilərimizin hünəri ilə yazılıb. Vətənə zəfər bəxş edən hünərli, qəhrəman qazilərindən, peşəkar zabitlərimizdən olan E.Quliyevə əhsən deyirik! E.Quliyev və onun əsgərləri kimi üçrəngli bayrağımızı müqəddəs torpaqlarımıza sancan oğulların hər biri bizim zəfər qəhrəmanımızdır. Qəhrəmanlarla, hünərli ər oğullarla dünya durduqca yaşayacaqsan, Vətən! Səni yaşadanlar, səni qalıb edənənlər var olsun! Qanı sənin çöllərinə hopan, lalələrin timsalında yenidən dünyaya gələn şəhidlərinin ruhu şad olsun, Vətən!

İradə SARIYEVA